

Veda

– Sinan Ceylan · 04 Ocak 2020

Veda,Sözler tükenmiyor, uzuyor umarsız çırpınışlar içinde
Bahaneler seriliyor,
Gerekçenin üzerinde geziniyor, tek tek açılımlar dökülerek
Bir tarafın; "Ben hatalıydım, haklısın... Bitmesin..." itirafı bekleniyor umutsuzca,
Gelmiyor...

Ama karakter gaddar, kişilik zalim.
Galibiyet hırsıyla bürünmüş sözde onur müsveddesi.
Baskı altına aldığı beyni işliyor duygular
Yalvarışlar biçare.
Zırha bürünmüş yüreğe söz geçirilemiyor.
Kelimeler kılıç,
Kelimeler mızrak...
Ve kelimeler zehirlenmiş harflerle hançer...
Kelimeler: Zulüm gibi...

Ve bitap; yığılıyor dil, damağın üzerine
Kıyıya vuran rotasız bir tekne misali.
Susuyor...
Anlık adrenalin, zaferini ilan ederken
Aslında hezimetin en büyüğü yaşanıyor.
Egoda öz güven tavan,
Kazanılmışlık hissi nirvana.
Sonrasının keşkelerine zemin
Sonrasının temel, ahlarına...

Susuyorsun!
Çünkü o da susuyor
Hem de kendi çığlığında boğulurcasına haykırarak
Atıyorsun kendini sorguların kalabalığına
Kalabalığının yalnızlığına gömülüyorsun.
Susmak mahşeri aratmıyor.
Susmak: Ölüm gibi...